

[Langkilde.]

vis løses gennem en ændret kompetence for politirådene, som jo ikke har haft nogen betydning, siden de blev indført i 1938.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om velvillig behandling af disse forslag, som på afgørende punkter betyder et fremskridt.

Per Federspiel: Jeg skal ikke føje meget til det, der er sagt. Også fra mit partis side ser vi med velvilje på dette lovforslag, som på mange måder indeholder forbedringer.

Jeg tror ikke, som min forgænger var inde på, at der er noget særlig unaturligt i, at det tager sin tid at arbejde disse detailbestemmelser i retsplejeloven igennem fra tid til anden.

Af de nævnskridt, som dette lovforslag indeholder, har ingen af mine forgængere været inde på en bestemmelse, der vel nok tidligere har kunnet praktiseres, men som mig bekendt ikke har været anvendt, nemlig at retten kan pålægge statskassen at udrede de omkostninger, som den part, der har fri proces, bliver pålagt at betale til modparten. Det har hidtil ikke været praktiseret i nævneværdig grad, og der har været en række tilfælde netop i sager, hvor der har været fri proces, hvor den anden part er blevet pålagt ganske urimelige byrder. Jeg går ud fra, at dette er begyndelsen til en virkelig reform på dette område, en reform, der navnlig i Jylland føles som et behov.

Jeg tror også, det er rigtigt, at man forhøjer grænsen for bødeforlæg fra 300 kr. til 600 kr., hvis det ikke samtidig medfører, at bøderne lige så automatisk forhøjes fra 300 kr. til 600 kr.; der ligger jo en naturlig fristelse for dommerne til at gøre dette. Det skulle jo ikke være meningen. Meningen skulle være at lette retsplejen for en række småsager, som kan afgøres i mindelighed med en mindre bøde.

Jeg kan anbefale lovforslaget. De enkeltheder, der kan være at drøfte, kan vi jo drøfte i et udvalg.

Det samme gælder naturligvis den rent

redaktionelle ændring i loven om auktionsledere.

Nordqvist: Det foreliggende lovforslag følger i det væsentlige retsplejerådets udkast til ændringer af den gældende ordning vedrørende fri proces, men det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de myndigheder og foreninger, der har udtalt sig, ikke altid har været enige om de foreslåede ændringer, og det må derfor være rimeligt, at vi i udvalget nøje vurderer de forskellige opfattelser. På det foreliggende grundlag har det radikale venstre imidlertid i det store og hele kun ros til det foreliggende lovforslag, og mange af bestemmelserne kan vi tiltræde og tilslutte os med glæde.

Det gælder således reglen, hvorefter retshjælpen for ubemidlede udvides til også at omfatte familieretlige og personretlige spørgsmål. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er helt uoverkommeligt for menigmand at holde rede på den stadige strøm af love, der kommer, og som jo i høj grad komplicerer borgernes tilværelse, og værst er det naturligvis for dem, der er økonomisk dårligt stillet. Det er tit kun efter store overvejelser, de konsulterer en advokat, af frygt for ikke at kunne betale for et råd, som de i og for sig gerne vil honorere. Denne bestemmelse imødekommer givetvis et stort behov, og jeg er overbevist om, at den anslåede merudgift hertil, ca. 600.000 kr. om året, på anden vis vil komme hjem igen med både renter og rentes rente.

Forslaget om, at retten kan beskikke en advokat for erstatningssøgende i straffesager, er også tiltrængt. Jeg håber, at reglen også skal gælde i færdselsager, hvor det ofte drejer sig om anselige beløb, og hvor skadelidte ikke sjældent er et for let offer for den, der skal betale, som regel et forsikringsselskab. Det er som bekendt ikke alle forsikringsselskaber, der ledes ud fra etiske principper.

I denne forbindelse vil jeg gerne henstille, at der — helst snarest — pålægges forsikringsselskaberne pligt til at hjælpe